Я мав одвагу оглянутись назад
Шлях мій позначено трупами днів
Плачу над ними
Одні гниють у церквах італійських
Або в малих лимонових гаях
Де цвіт і плід
Буяє водночас у яку хочеш пору
А другі плакали як мерли по шинках
Де кружеляли пломенисті китиці
В очах мулатки що винаходила поезію
Ще й досі розпукають електричні троянди
В саду моєї пам'яті